

A KIVÁNCSI GYÚRGYALAG

Hahó de szűk ez a tojás! Segítség! Nem tudok kijönni! Akkor hangosabban kopogok. Héj mi ez a reccsenés? Óvatosan kikandikáltam. Jé csupa homok minden! Hahó van itt valaki!

Itt van még öt tojás. Hahó itt vagy mami? De mi ez a meleg! Jaj te vagy az mami!

De jó meleg a tollacskád és szebb vagy mint gondoltam!

Én is ilyen szép színes leszek? Ezután már jöttek a szokásos napok. Finom enni, csivitelés, homok mindenütt, sötét. Apa legtöbbször darazsat hozott, de a legyeket is szeretem, főleg ha jó kövér. De legjobban azt vártam, amikor anyu esténként mesét mondott:

a kakukkról, a rovarok üldözéséről, a vadászok előli menekülésről . Egyre kíváncsibb voltam. Amikor nem figyeltek egyre kijjebb merészkedtem, bár tudtam még nem telt le a 30 nap.

Aztán egyszer a lyuk végére értem. El sem hiszitek, mit láttam, sütött a nap, minden csupa zöld volt, a madarak csiviteltek. Rögtön felismertem a kakukk hangját. Többet nem vágytam visszamenni, kiugrottam a lyukból, de még egyszer visszacsiviteltem. Ne féltsetek vissza, fogok jönni.

Azzal elkezdtem totyogni. Nem tudtam merre, csak elindultam.

Elérkeztem egy nagy fához, egy piros sapkás madár kalapácsolt. Mit csinálsz? Kérdeztem, ennivalót keresek, válaszolta a piros sapkás. Többet is akartam tőle kérdezni de egy puska dörrenése hallatszott, és a harkály elrepült.

Én is megijedtem és elbújtam egy tuskó alá, egy fészket vettem észre, amiben egy fűrj ült, mellette három tojás volt. Megkérdeztem, hogy mit készít, kiköltöm a fiókáimat, válaszolta. Hogy tudsz egyszerre három tojást kikelteni? Úgy ahogy téged a te mamád, válaszolta nevetve.

Ekkor valami bégető hangot hallottam arrafelé iramodtam, egy kis patakhoz értem és alig vettem észre egy rejtőzködő madarat, a sárszalonkát mocsárban álldogált, amikor föntről zuhanva ereszkedett lefelé mekegve társa. Kissé megijedtem jobbnak láttam, ha kérdés nélkül tovább állok.

Alig tettem pár lépést, amikor újabb neszre lettem figyelmes egy madár, hófehér volt a szárnya, csőrén és a farktollán voltak fekete foltok. A csőre fekete-fehér színű volt. Egy énekes hattyú kiáltottam fel. Ahogy közeledett hozzánk megkérdeztem volna, hogy miért ilyen fehér, de mire válaszolni próbált volna előlépett a bokorból egy ember talpig zöldben, és a hattyú hirtelen elúszott. Épp szerettem volna megtudni a férfitől mi járatban van, de sárszalonka barátom ezt mondta” vigyázz ez a vadász”! Ezzel gyorsan beugrottunk egy bokor alá. A vadász, ahogy elballagott mellőlünk ezt motyogta: Megmernék esküdni, hogy imént egy kis gyurgyalagot láttam, de hova tűnhetett? Ha sikerült

volna lelőnöm, kitömethettem volna és eladhattam volna sok pénzért, ezzel elment.

Nagyon megijedtem, most éreztem milyen könnyen baj lehetett volna, még mindig vadul vert a szívem. Gyorsan haza iszkoltam, és aznap anya helyett én meséltem este. Testvéreim tátott szájjal, akarom mondani csőrrel hallgatták a beszámoltam, a szüleim aggodalommal és én boldogan hogy elmesélhetem. Barátaimmal minden nap találkozok, és repülni tanulunk, mert augusztus végén elindulunk Kongóba.

Úgyhogy a napjaim most se eseménytelenek, és kíváncsi is vagyok, el tudok repülni addig? Tényleg melegebb van Afrikában? Fogom látni az állatok királyát is? Alig várom, hogy megtudjam, de ha már tudom megigérem, neked mondom el először.

Balázs Attila

2. osztály

2518 Leányvár Bécsi út 27

Leányvári Általános Iskola

E-mail: leanyvari.gabi@gmail.com